

ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਫੁਲ ਬਰਸਾਂਦੇ

ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਫੁਲ ਬਰਸਾਂਦੇ ,
ਮੇਨ੍ਹ ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਆਂਦੇ,
ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਲਗਦਾ ਮੇਨ੍ਹ ,
ਆ ਕੇ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰਦਾ,
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨ੍ਹ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,
ਵਿਚ ਗੁਫਾ ਦੇ ਬੇਠਾ ਜੋਗੀ,
ਮੇਨ੍ਹ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ,

ਮਾਁ ਰਤਨਾਂ ਦਿਯਾਂ ਗੁਆ ਚਾਰੇ,
ਕੀ ਕੀ ਦਸਾ ਜੋਗੀ ਵਾਰੇ,
ਜਗ ਦੇ ਲੋਕੀ ਮਨ ਦੇ ਸਾਰੇ,
ਮਾਲਿਕ ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ.
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨ੍ਹ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਮੈਂ ਜੋਗੀ ਦੇ ਆਵਾ ਜਾਵਾ,
ਮੈਂ ਜੋਗੀ ਦਿਯਾਂ ਭੇਟਾ ਗਾਵਾ,
ਜਾਨ ਦੇ ਨਾਲੋ ਵਧ ਕੇ ਚਾਹਵਾ ,
ਮੇਰੇ ਕਮ ਸੰਵਾਰਦਾ,
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨ੍ਹ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਇਸ ਮੰਦਿਰ ਤੇ ਰਹਮਤ ਬਰਸੇ,
ਮਨ ਜੋਗੀ ਦੀ ਦੀਦ ਨੁ ਤਰਸੇ,
ਧਾਦ ਰੋਡਿਧਾਂ ਵਾਂਗੁ ਰਡਕੇ,
ਏਹ ਦੁਨਿਆ ਨੁ ਤਾਰਦਾ.
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨ੍ਹ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਜੋਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰ ਪੈ ਗਿਆ,
ਜੋਗੀ ਮੇਰੀ ਨੰਦ ਲੈ ਗਿਆ,
ਮੈਂ ਤਾ ਜੋਗੀ ਜੋਗੀ ਰੇਹ ਗਿਆ,
ਭੂਖਾ ਓਹਦੇ ਪਾਰ ਦਾ
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨ੍ਹ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਮੰਦਿਰ ਤੱਤੇ ਝੂਲਦੇ ਝਾਂਡੇ,
झੋਲੀ ਵਿਚੋ ਖੈਰਾ ਕਾਂਡੇ,
ਸਬਨ੍ਹ ਜੋਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ,
ਰੰਗ ਜੋਗ ਦਾ ਚਾਡਵਾ.

ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨੂ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਭਗਤ ਜਨਾ ਨੁ ਤਾਰਣ ਆਯਾ,
ਸਥ ਦੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣ ਆਯਾ,
ਮੌਰ ਸਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਯਾ,
ਤਪਦੇ ਦਿਲਾ ਨੁ ਠਾਰਦਾ,
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨੂ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਅਸੀ ਪਾਪੀ ਤੁਸੀ ਬਖ਼ਸ਼ਨਹਾਰੇ,
ਭੁਲਿਯਾਂ ਰੁਹਾ ਲਾ ਦੇਧੋ ਕਿਨਾਰੇ ,
ਜੋਗੀ ਤੋ ਜਾਝਏ ਬਲਿਹਾਰੇ,
ਜੋ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤੋ ਤਾਰਦਾ,
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨੂ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਜਗ ਜੋਗੀ ਦਾ ਚਿਮਟਾ ਵਜਦਾ,
ਸਥ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਵਸਦਾ,
ਚਿਮਟੇ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲ ਜੋਗੀ,
ਸਥ ਦੇ ਕ਷ਟ ਨਿਵਾਰਦਾ,
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨੂ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਪੰਜ ਚੌਕਿਧਾਂ ਤੇ ਇਕ ਝਾੜਾ,
ਸੁਖ ਲੇਨਦਾ ਐ ਜੇਹਡਾਬਨਦਾ,
ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਵਾਂਗੁ ਚੰਗਾ,
ਜੋਰਿਧਾਂ ਵਕਤ ਗੁਜਾਰਦਾ,
ਦਿਲ੍ਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਚੋ,
ਮੇਨੂ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾ ਮਾਰਦਾ ,

ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ, ਛੁੱਲ ਵਰਸਾਉਂਦੇ,
ਮੈਨੂ ਮੰਦਿਰ ਦੇ, ਸੁਪਨੇ ਆਉਂਦੇ ॥
*ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਲੱਗਦਾ ਮੈਨੂ ॥,
ਆ ਕੇ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋ,
ਮੈਨੂ ਜੋਗੀ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰਦਾ ।
ਵਿੱਚ ਗੁਫਾ ਦੇ, ਬੈਠਾ ਜੋਗੀ,
ਮੈਨੂ ਵਾਜਾਂ ਮਾਰਦਾ ।

ਮਾਂ ਰਤਨੇ ਦੀਆਂ, ਗਉਆਂ ਚਾਰੇ ।
ਕੀ ਕੀ ਦੱਸਾਂ, ਜੋਗੀ ਵਾਰੇ ॥

*ਜੱਗ ਦੇ ਲੋਕਿਂ, ਮੰਨਦੇ ਸਾਰੇ ॥,
ਮਾਲਿਕ ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਰੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,

ਮੈਂ ਜੋਰੀ ਦੇ, ਆਵਾਂ ਜਾਵਾਂ ।
ਮੈਂ ਜੋਰੀ ਦੀਆਂ, ਭੇਟਾਂ ਗਾਵਾਂ ॥
*ਜਾਨ ਦੇ ਨਾਲੋਂ, ਵੱਧ ਕੇ ਚਾਹਵਾਂ ॥,
ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਸੰਵਾਰਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਰੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,

ਇਸ ਮੰਦਿਰ ਤੇ, ਰਹਿਮਤ ਬਰਸੇ ।
ਮਨ ਜੋਰੀ ਦੀ, ਦੀਦ ਨੂੰ ਤਰਸੇ ॥
*ਯਾਦ ਰੋੜਿਆਂ, ਵਾਂਗੂ ਰੜ੍ਹਕੇ ॥,
ਏਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਰੀ, ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,

ਜੋਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਿਆਰ ਪੈ ਗਿਆ ।
ਜੋਰੀ ਮੇਰੀ, ਨੰਦ ਲੈ ਗਿਆ ॥
*ਮੈਂ ਤਾਂ ਜੋਰੀ, ਜੋਗਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ॥,
ਭੁੱਖਾ ਓਹਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਰੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,

ਮੰਦਿਰ ਉਤੇ, ਝੁੱਲਦੇ ਝੰਡੇ ।
ਝੋਲੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਥੈਰਾਂ ਵੰਡੇ ॥
*ਸਭਨੂੰ ਜੋਗ ਦੇ, ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ॥,
ਰੰਗ ਜੋਗ ਦਾ ਚਾੜ੍ਹਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਰੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਨੂੰ, ਤਾਰਣ ਆਇਆ ।
ਸਭ ਦੇ ਕਾਜ਼, ਸਵਾਰਣ ਆਇਆ ॥
*ਮੌਰ ਸਵਾਰੀ, ਕਰਕੇ ਆਇਆ ॥,
ਤਪਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਠਾਰ੍ਹਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਰੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,

ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਤੁਸੀਂ, ਬਖਸ਼ਣਹਾਰੇ ।
ਭੁੱਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ, ਲਾ ਦਿਓ ਕਿਨਾਰੇ ॥

*ਜੋਗਾਂ ਤੇ, ਜਾਈਏ ਬਾਲਹਾਰੇ ॥,
ਜੋ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਤਾਰਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗਾ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਗੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,,,,,

ਜਦ ਜੋਗੀ ਦਾ, ਚਿਮਟਾ ਵੱਜਦਾ ।
ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਦਾ ਵੱਸਦਾ ॥
*ਚਿਮਟੇ ਦੀ, ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲ ਜੋਗੀ ॥,
ਸਭ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਨਿਵਾਰਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗਾ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਗੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,,,,,

ਪੰਜ ਚੌਂਕੀਆਂ, ਤੇ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ।
ਸੁੱਖ ਲੈਂਦਾ ਏ, ਜੇਹੜਾ ਬੰਦਾ ॥
*ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੇ, ਵਾਂਗੂ ਚੰਗਾ ॥੩॥,
ਜੋਰਿਆ ਵਕਤ ਗੁਜਰਦਾ,,,
ਦਿਲਬਾਗਾ ਨਗਰ ਦੇ ॥੩॥, ਮੰਦਿਰ 'ਚੋਂ,
ਮੈਨੂੰ ਜੋਗੀ ਵਾਜ਼ਾਂ ਮਾਰਦਾ,,,,,,,,,,
ਅਪਲੋਡਰ- ਅਨਿਲਰਾਮੂਰਤੀਭੋਪਾਲ

<https://bhajanganga.com/bhajan/lyrics/id/16217/title/devi-devte-phul-barsaunde>

ਅਪਨੇ Android ਮੋਬਾਇਲ ਪਰ [BhajanGanga](#) App ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰੋ ਔਰ ਭਜਨਾਂ ਕਾ ਆਨਂਦ ਲੋ ।